

Međufakultetska regata osmeraca Sveučilišta u Zagrebu - Zagreb 1996 i 1997.

Učast dana državnosti prošle je godine po prvi put na Zagrebačkom Sveučilištu organizirana regata osmeraca. Regata je održana 25. 05. 1996. na stazi jezera Jarun uz sudjelovanje osmeraca osam fakulteta među kojima je bio i osmerac geodetskog fakulteta.

Veslanjem kao tradicionalno sveučilišnim športom bave se studenti Zagrebačkog sveučilišta već dulje vrijeme ali su dosada natjecanja ovakve vrste izostala. I prošle godine, relativno mali broj fakulteta uspio je sastaviti ekipu te je time sudjelovanje čamca Geodetskog fakulteta još veći uspjeh.

Naši mladi kolege odlično su se pripremili i u vrlo jakoj konkurenciji, s osmercima u kojima su veslali olimpijci i reprezentativci Hrvatske, osvojili odlično šesto mjesto.

Poredak osmeraca bio je:

1. Fakultet fizičke kulture,

2. Fakultet elektrotehnike i računarstva,
3. Pravni fakultet,
4. Fakultet strojarstva i brodogradnje,
5. Ekonomski fakultet,
6. Geodetski fakultet,
7. Arhitektonski fakulte,
8. Građevinski fakultet.

U osmercu Geodetskog fakulteta veslali su: Matulić Joško, Dragičević Marko, Mišlov Boško, Jonjić Tomislav, Miljak Ante, Buljan Damir, Đapo Almin i Ropuš Jure, a kormilarila je studentica Ivana Miklošić.

Na ovoj regati rezerve, ali uvijek spremni uskočiti bili su: Belobrajdić Željko, Trčonić Hrvoje, Gerovac Damir i Dunatov Matko.

Nadajmo se da je ovo samo početak jedne duže tradicije te da će naši mladi kolege i dalje aktivno sudjelovati te dostojno promicati struku i na sportskom polju. ■

Miodrag Roić

U subotu 24. svibnja na veslačkoj stazi Jarun održana je II utrka osmeraca Sveučilišta u Zagrebu (mogli bi možda već reći tradicionalna). Ove godine je ova sportska manifestacija bila još svečanija i poprimila je još veći značaj među sveučilišnim sportovima, što se vidjelo po broju ekipa koje su nastupale i po broju navijača koji su došli na Jarun bodriti svoje ekipe.

Osmerac, "kraljevska" veslačka disciplina njegovana je

na svim stranim eminentnijim sveučilištima. Prisjetimo se samo utrke osmeraca Oxforda i Cambridgea (simbol utrka osmeraca i simbol tih sveučilišta) gdje nastupaju najbolji svjetski veslači, utrka koja svake godine okupi tisuće ljudi oko regatne staze i još milijune uz televizore. Nadajmo se da će se i ova utrka pretvoriti u takvo nešto, a tendencije sigurno ima.

Na regatnoj stazi Jarun nastupilo je 14 muških posada

osmeraca na međufakultetskoj utrci, što je u odnosu na prošlu godinu "više nego duplo" (interna šala op.a.). Novitet, a ujedno i atrakcija bile su ženske posade, njih 5, koje su se "provozale" stazom dugom 2000m (jednako dugom kao za muškarce). Koliko sam upoznat to je prva takva utrka (mislim, ženskih osmeraca) u Hrvatskoj i nadam se da će dogodne i naš fakultet imati svoj ženski osmerac.

Nastupile su posade FFK-u, FSB-e, FER-a, Veterine, Prometa, Ekonomije, Prava, Arhitekture, Geodezije, Medicine, PMF-a, Građevine, RGN-a, Filozofije, a od ženskih ekipa: FFK-u, Političke znanosti, Prava, FER-a, Veterine(ovo su ujedno i sveukupni poredci fakulteta).

Osim međufakultetske utrke bila je i utrka sveučilišnih osmeraca, na kojoj je nastupilo 8 sveučilišta iz Hrvatske i inozemstva. Nastupili su: Sveučilište u Zagrebu, Sveučilište u Splitu, Sveučilište u Rijeci, Sveučilište u Bratislavi, Hrvatsko Vojno Učilište, Sveučilište u Osijeku, Veleučilište u Dubrovniku i Sveučilište u Mariboru.

Dakle, dan je bio lijep, more, pardon, Jarun miran, ptice su cvrkutale i tralala.. U subotnje jutro u 9.00 sati održane su kvalifikacione utrke. Četrnaest posada je bilo podijeljeno u dvije grupe po sedam osmeraca od kojih su iz svake

grupe u A finale prolazila samo tri prvoplasirana, a četvrti po vremenu, dakle sveukupno sedam osmeraca u A finalu i sedam u B finalu (mislim da ste shvatili). Na moju, a vjerojatno i Vašu žalost ekipa Geodezije nije se uspjela plasirati u finale jer je došla peta iza osmeraca FER-a, Prava, Veterine(oni koji su povelili tele na utrku), i Ekonomije, pa je zato vozila u B-finalu gdje je osvojila 2. mjesto osvojivši tako sveukupno deveto mjesto.

U osmercu Geodetskog fakulteta veslali su: Joško Matulić, Marko Dragičević, Boško Mišlov, Tomislav Jonjić, Ante Miljak, Frane Vlatković, Damir Buljan, Almin Đapo i kormilarka Veljka Gržin, a na čelu ekipe i ove godine bio je prof. Miodrag Roić. Na ovj utrci zamjene su bili: Mirko Štefanek, Bepo Matijaca, Slavko Čović i Marko Nekić-Kamnikar.

Na kraju bih se volio zahvaliti svim dragim kolegama i još dražim kolegicama koji su nas onako vatreno bodrili sa tribina. Iako najmanji fakultet od svih koji su nastupali, imali smo najvatrenije navijače i bilo ih je predivno čuti. Nadam se da ćete dogodne biti još glasnjiji i u još većem broju, a ja Vam mogu obećati da ćemo dogodne biti žešći, te vratiti naslov najboljega u "Zgradi". ■

Almin Đapo

GEODETI ILI NOGOMETAŠI

Na Geodetskom fakultetu se uvijek igrao dobar nogomet što je činjenica već dugi niz godina. S obzirom na broj studenata u odnosu na druge fakultete geodeti su ili prirodno nadareni ili su dobro izvježbani u trčanju (u slučaju krivo izmjerene međe).

Krajem osamdesetih na Geodetskom fakultetu stasala ekipa nogometaša koji su igrali dobar nogomet tako da su sudjelovali na tadašnjim republičkim, pa čak i državnim natjecanjima. U to vrijeme najopasnije ekipe su bile one koje su dolazile sa Vojnih akademija, a sa jednom od njih su geodeti igrali i izgubili u finalu republičkog natjecanja (po pričanju poslije, zbog "dobrog" suđenja).

Poslije raspada te ekipe, geodeti su upali u sivilo sveučilišnog nogometa, ali usprkos tome sivilu uvijek kada su bili u istoj grupi su pobjeđivali ekipu FFK ili tzv. DIF-a.

Godine 1993. i 1994. geodeti su opet igrali dobar nogomet i to zahvaljujući starijim kolegama: A. Meštrović, R. Vujnović i V. Kudelić. Tih godina geodeti su igrali u polufinalu i oba puta izgubili poslije vrlo

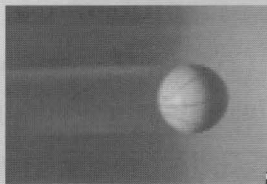
uzbudljivih i neizvjesnih utakmica, zbog nedostatka sreće (1993. godine su bile prijavljene čak dvije malonogometne ekipe sa Geodetskog fakulteta).

Godine 1995. malonogometna ekipa Geodetskog fakulteta je dobro krenula u svojoj grupi (pobjedila je i prvake sveučilišta te godine koji su bili u istoj grupi), ali mnoge i česte ozljede, pa čak i nokauti su desetkovali ekipu tako da se na zadnjoj utakmici jedva skupio dovoljan broj igrača.

Ove godine je došlo do smjene generacija u ekipi tako da se sada kolege sa prve godine polako ugravaju da bi eventualno oni ponovo osvjetlili obraz Geodetskog fakulteta.

Ovim se također zahvaljujem svim povremenim igračima geodetskog fakulteta koji su igrali za malonogometnu ekipu, a posebno igračima koji su bili čitavo ovo vrijeme u ekipi: A. Grebenar, M. Grašić, B. Kanazir, D. Spahija, R. Škeva, I. Pendo, A. Rupić, M. Dunatov. ■

Robert Oreški

KOŠARKAŠKA MUŠKA EKIPA GEODETSKOG FAKULTETA

Već nekoliko godina ova ekipa nastupa na prvenstvima Sveučilišta u Zagrebu. Ovaj sastav koji se u zadnjih nekoliko godina natječe u neznatno izmjenjenom sastavu pokazao je napredak u školskoj godini 1996/97. ispavši u četvrtfinalu prvenstva nes(p)retnim porazom od ekipe Filozofskog fakulteta (56 : 57). Samim plasmanom u četvrtfinale i osvojenim prvim mjestom u skupini (1. Geodetski fakultet, 2. FER, 3. Građevinski fakultet, 4. Bogoslovni fakultet) ekipa našeg fakulteta je napravila veliko iznenađenje i pokazala se kao jedna od najatraktivnijih ekipa. U kvalifikacijama, koje su igrane po grupama,

zabilježene su sve tri pobjede iako su favoriti grupe bile ekipe građevine i FER-a. Najveći doprinos ovom uspjehu svojim zalaganjem i odličnim igrama dali su: D. Spahija, S. Kavšek, B. Blagonić, D. Divjak, H. Biondić, I. Banovčić, V. Smiljanić, A. Bogut i dr.

Kao ekipa zahvaljujemo se na velikoj pomoći i razumijevanju dekanu našeg fakulteta prof. dr.sc. Teodoru Fidleru koji je omogućio da u ovoj sezoni ekipa nastupi u novim dresovima.

Ante Bogut

ATLETIKA NA GEODETSKOM FAKULTETU

Štovane kolegice i kolege, evo zapala me (ne)zahvalna dužnost da prozborim koju riječ o atletici na našem faksu. Nezahvalna iz dva razloga:

1. nikad nisam naučio dobro pisati (bio sam bolestan kada se učila abeceda !) , ali je urednik izvršio takav presing da sam se morao posla latiti (nadam se da će mi to netko platiti) , neće (op.ur.).
2. atletike na našem fakultetu gotovo da i nema odnosno sve se svodi na jednog čovjeka. Njegovo je ime Leo Redovniković . On je za naš fakultet , tijekom svog višegodišnjeg studiranja , osvojio mnogo nagrada i priznanja , za koje je malo tko čuo (vjerojatno ni profesor tjelesnoga) , stoga bi nabrojao neke : 1. mjesto na prvenstvu sveučilišta u krosu 1995. i 3. mjesto 1993. god. dok je na stazi od 1000 m bio 2. 1993.god i 3. 1995. god .Na žalost On je u tim svojim uspjesima bio

usamljen, jer je interes za atletiku na našem faksu dosta slab .

Od ljudi koji su pokazali zanimanje za atletiku istaknuo bih Andreja Stipetića, Iliju Barišića, Hrvoja Trconića, Marijanu Žulj , Roberta Oreškog i Daniela Vukovića . Vjerujem da će budućnost atletike biti bolja jer sam na 1. godini vidio bivšu atletičarku Teu Obradović , a sljedeće godine možda geodeziju upiše moj mladi brat Nino Redovniković koji je također veliki talenat. No da ne nagađamo o tome što bi moglo biti recimo ono što je. Atletika je sport za svakoga i vrlo je zdrava i korisna ako se njome bavite umjereno jer u ničem nije dobro pretjeravati (pa ni u učenju). Stoga bi odličašima savjetovao " više trčite - manje učite " . Onima pak kojima studiranje ide teže rekao bih " ako trčite - bolje učite " .

Loris Redovniković

